

همام تبریزی

همام الدین تبریزی پسر علائی متولد 598 هجری از مشاهیر سخنوران تبریز و از ندمای مخصوص خواجه شمس الدین محمد صاحب‌دیوان جوینی وزیر آباق‌آن و خواجه رشید الدین فضل‌الله همدانی بود...

همام الدین تبریزی پسر علائی متولد 598 هجری از مشاهیر سخنوران تبریز و از ندمای مخصوص خواجه شمس الدین محمد صاحب‌دیوان جوینی وزیر آباق‌آن و خواجه رشید الدین فضل‌الله همدانی بود و مدتی وزارت آذربایجان را نیز داشته است. بنا بنوشته عبدالعلی فخرالزمانی در سال 676 که شمس الدین صاحب‌دیوان جوینی از طرف آباق‌آن برای ضبط اموال معین الدین پروانه بروم رفته است همام نیز از جمله همراهان وی بود و نیز در 706 از جمله کسانیست که بتفسیر خواجه رشیدالدین فضل‌الله همدانی (وزیر غازانخان اولجایتو ، ابوسعید) نویسنده جامع التواریخ تقریظ نوشته است.

مجموعه آثار او عبارتست از اشعار عربی در حدود 180 بیت در مدح مولانا نجم الدین عبدالغفار و قاضی القضاة محی الدین و قطب الدین شیرازی و شیخ ابراهیم بن سعد الدین حموی جوینی و صاحب‌دیوان شمس الدین محمد جوینی و خواجه رشیدالدین فضل‌الله و اشعار فارسی او در حدود 1800 بیت (جمع اشعار عربی و فارسی در حدود 2000 بیت) قسمتی در توحید و نعمت رسول اکرم و مدح غازان و قسمتی از غزلیات و مثنوی صحبت نامه است که بنام شرف الدین هارون پسر شمس الدین جوینی سروده است.

در محاوره و انشاء و حسن خط استاد بود و با سعدی که بنا بر روایت دولت‌شاه سمرقندی در اواخر قرن هفتم هجری به تبریز آمده بود، ملاقات کرده است. دیوان همام پس از مرگش بامر خواجه رشیدالدین فضل‌الله جمع آوری شده است.

همام 116 سال عمر کرده، در 25 صفر 714 وفات یافته است ولی در مقدمه یکی از دیوانهای همام، عمر او را 78 سال نوشته اند و مرگ او را چنین می نویسند که روزی همام بحمام رفت و پس از استحمام در صفا بالای گرمخانه نشست ناگهان او را غشی عارض شد و در خزانه گرم افتاد چون او را بیرون آوردند وفات کرده بود.